

Ավօզաթ. (վարդաբան.) Խօս-
նակ. avocat.

Ավօզաթըզ, ր. (վարդաբանու-
թիւն.) պաշտօն խօսնակի. profes-
sion d'avocat.

Աս, ր. անուն. 2. անուն. հատ-
բան. nom; 2. renommée.

— զօմայ. յ անուն րնել. անուն-

— զէրմէք. յնել. ինչել. donner
un nom, nommer.

— շէքմէք. յարարել հատբան-

— պօզմայ. յարարել. շարմեօ-
ւել. diffamer, blâmer.

Ասա, ր. իղի. ile.

— թազանը. հագար. lapin.

— շայը. թան զարայ. sauge.

— պաղըը. իեթ (յտին.) վէշայ
յսին. baleine.

Ասա, ր. յ. 'ասու. էլ:

Ասա, ր. անց ըսք շտի. ասի-
ման. il a passé outre.

Մա'ասա. արդարայ ճանցեալերէ.
ճանցարդ. 2. անոր ժան. արտել
ժան. բաց ի. արդարայ ժան. է- ոչ
այնտի ժան. հանրերն այնու-
յայնր աննայնի վերայ. ce qui reste
(en dehors), reste; 2. outre,
excepté, hors, hormis, sauf.

Պունասն ճա'ասա. բաց յայո-
ւանի. հանրերն այնու. է- դար-
յեալ. en outre, en plus, au sur-
plus, d'ailleurs.

Ասազ, ր. սեթ. խոսրոնան-
ուօ, promesse.

— էթ. սեթել. faire voeu.

Ասաթ, ր. յ. 'ասէ(թ), էլ:

Ասաէ(թ), ր. արդարութիւն. 2.
աննիգութիւն. սուղութիւն. jus-
tice, équité; 2. droiture, probité.

Ասաէթը, ր. արդար. արդար-
ութիւն. juste, équitable.

Ասաէթըթ, ր. արդարու-
թիւն. սուղութիւն. justice.

Ասաէթսիգ, ր. անիրաւ. in-
juste, inique.

Ասաէթսիգիք, ր. անիրաւու-
թիւն. injustice, iniquité.

Ասաը, ր. (իղիցի.) Բնակել
իղույ. insulaire.

Ասամայ, ր. սեթել. խոս-
րանալ. faire voeu, promettre.

Ասան, ր. ծոցեր. գիթեր. bord
(de la mer), rive (d'un fleuve).

Ասառ, ր. րեւ. Աս-ասառ:
Ասազ, ր. յ. էտէզ, էլ: Բար-
տազանէ. 2. իննէ. իարգ. օ-
րէն. 3. պաշտօնաւի. միջարանէ.
4. բնաւերթան սուսանէ. bon-
nes moeurs; 2. règles, préceptes,
cérémonies; 3. compliments; 4.
les belles lettres, la littérature.

Ասազէ(թ), ր. թշնամութիւն.
սուրութիւն. inimitié, hostilité.

— էթ. թշնամալ. être ennemi
de qn.

Ասազէթըզ, ր. թշնամալ
ընթ միմեան. être ennemis les uns
des autres.

Ասառ, ր. յ. 'ասու. էլ:
Ասառ սալլյէէ. Բացարձակ թու-
անէ. nombres cardinaux.

Ասառ թէզգի'իյէէ. Բաշխան
թանալանէ. nombres distributifs.

Ասառ վասֆիյէէ. դասակարգ
թանալանէ. nombres ordinaux.

Ասառ քէսրիյէէ. խորհուրդ
թանալանէ. nombres fraction-
naires.

Ատէ(թ), ր. էլ. 'ասաթ, յ.
սովորութիւն. սովորութիւն. 2. սով-
որութիւն. իարգ. օրէն. habitude;
2. coutume, usage reçu et suivi.

— էթ. սովորել. սովոր լինել.
s'habituer, prendre l'habitude.

— էտիմէք. սովորութիւն արնել.
contracter l'habitude.

Ատէթան թալըս յ. արդարայ
Ատէթան խարըճ յ իարգի. նար-
օրէն. յ. արդարայման. hors d'usa-
ge, extraordinaire, insolite.

Խարըգի 'ատէ. արդարայ իարգի.
extraordinaire.

Պէր խիւֆը 'ատէ. հաւանալ
իարգայ սովորութիւն. անսովոր-
ութիւն. contre l'usage, insolite.

Ատէթա, ր. յ. ըսք սովորութիւն.
Ատէթէ, ր. յ. սովորութիւն. com-
me d'usage, d'après l'habitude,
ordinairement.

Ատէլ, ր. (զիտէ 'ասիլ.) ար-
դարութիւն. plus juste, équitable.

Ատէմ, ր. էլ. ատէման, յ.
հար. անն. ս. homme, personne.

— էէրինէ զօմայ (թու. թմայ,
սայմայ). միջարգայ հատբանել. faire
cas de qn., estimer.